

läckes. Säges för alla bem. af verbet *Upptäcka*. *U-en af Amerika*. *Göra en u*. *U-en af en sammansvärjning*. *Hans ofrivilliga u. af den hemlighet, han så länge förvarat, räddade oss*.

UPPTÄCKTSRESA, f. 4. Resa, företagen i ändamål att genomforska okända trakter eller söka förut obekanta länder. *Columbi u-sor*.

UPPTÄNDA, v. a. 2. 1) Se *Tända*. *U. ett ljus*. — Äfv. *Tända upp*. — 2) (fig.) Väcka någon stark lidelse. *Delta ord u-de hans vrede*. *Han u-des af kärlek till henne*. *U-s af hat, vrede, hämd*. — *Upptändande*, n. 4. o. *Upptändning*, f. 2.

UPPTÄNKÅ, v. a. 2. Genom tänkande uppfinna, påfinna. *U. medel, utvägar*. *Det är det bästa*, som kan *u-s*. — Äfv. *Tänka upp*. — *Upptänkande*, n. 4.

UPPTÄNKLIG, a. 2. Som kan upptänkas. *Alla u-a medel*.

UPPTÖÅ, v. a. o. n. 1. Genom tö bortsmälta. *Lenvädret har u-t all snön*. *Snön har u-t*. — *Upptöande*, n. 4.

UPPUTI, upputi ell. úputi, prep. o. adv. Uppe uti.

UPPUTSA, v. a. 1. Putsa något, så att det åter blir snyggt, prydligt. — Äfv. *Putsa upp*. — *Uppputsande*, n. 4. o. *Uppputsning*, f. 2.

UPPVÄKNA, v. n. 1. Se *Vakna*. — Äfv. *Vakna upp*. — *Uppvaknande*, n. 4.

UPPVAKTA, v. a. 1. 1) Passa upp på, be-tjena (en hög person). *U. en furstlig person*. *U. hofvet*. — Brukas äfv. absolut. *Fröken L. u-r hos prinsessan*. — 2) Afläggä skyldigt besök hos (en hög, förnäm person, förman, lärare, o. s. v.). *Jag ämnar i morgon u. presidenten S.* — Säges äfv. absolut, t. ex.: *U. vid hofvet*. (Fig.) *U. en med något*, visa en något slags hyllning, t. ex.: *U. en förman med ett lyckönskingsbref*. — *Uppvaktande*, n. 4.

UPPVAKTNING, f. 2. 1) Upppassning hos en hög person. *Ha u-en*, vara i tur att förrätta den. — 2) Underdånighets- eller vördnadsbesök. *Göra sin u. hos någon*, äfv. (fig.) visa sig ytterst artig, uppmärksam emot någon. *Gå på u-ar*. — 3) (jäg.) Skyttens inställande, för att efterhöra, hvar tjädern tar sitt nattqvarter.

UPPVECKLA, v. a. 1. Upptaga något hopveckladt. — Äfv. *Veckla upp*. — *Uppvecklande*, n. 4. o. *Uppveckling*, f. 2.

UPPVEKA, v. a. 1. 1) Göra vek, mjuk. — 2) (fig.) Röra, beveka. *U. ens sinne*. — Äfv. *Veka upp*. — *Uppvekande*, n. 4. o. *Uppvekn-ing*, f. 2.

UPPVEKNA, v. n. 1. 1) Blifva vek, mjuk. — 2) (fig.) Röras, bevekas. — Äfv. *Vekna upp*. — *Uppveknande*, n. 4.

UPPVID, uppvi'd, prep. o. adv. Uppe vid; upptill.

UPPVIGLA, v. a. 1. (t. *aufwiegeln*) Egga till uppstudsighet, till uppror. — *Uppviglande*, n. 4. o. *Uppvigling*, f. 2.

UPPVIGLARE, m. 3. En, som uppviglar.

UPPVIKA, v. a. 3. (böjes som *Vika*) Vika uppåt, tillbaka. *U. byxorna nedtill*. — Äfv. *Vika upp*. — *Uppvikande*, n. 4. o. *Uppvikning*, f. 2.

UPPVINDA, v. a. 1. Genom vindning uppflytta, uppdraga, uppbringa. Jfr. *Vinda*. *U. ankaret*. — Äfv. *Vinda upp*. — *Uppvindande*, n. 4. o. *Uppvindning*, f. 2.

UPPVINKA, v. a. 1. Genom vinkning uppkalla, upp-locka. — Äfv. *Vinka upp*.

II.

UPPVIRKA, v. a. 1. Virka slut på. *Allt garnet är u-t*. — Äfv. *Virka upp*.

UPPVISA, v. a. 1. o. 2. 1) Upplägga, fram-lägga ell. framhålla och visa; förete. *U. sina kort*. *U. pass*. — 2) (fig.) Visa, uppte, omtala, nämna. *Ingen kan u. exempel på någonting sådant*. — Äfv. *Visa upp*. — *Uppvisande*, n. 4. o. *Uppvisning*, f. 2.

UPPVRIDA, v. a. 3. (böjes som *Vrida*) 1) Öppna genom vridning. *U. ett läs*. — 2) Höja genom vridning. *U. veken i en lampa*. — 3) Vrida tillbaka något hopvridet, snodt. *U. ett rep*. — Äfv. för alla bem. *Vrida upp*. — *Uppvridande*, n. 4. o. *Uppvridning*, f. 2.

UPPVÄKA, v. a. 2. Häftigt, med kraft uppkasta. *Höfsvägorna u-kte liket på stranden*. — Äfv. *Vräka upp*. — *Uppvräkande*, n. 4. o. *Uppvräkning*, f. 2.

UPPVÄCKA, v. a. 2. 1) Väcka ur sömn. *U. en sofvande*. *U. någon ur sömnen*. (Fig.) *U. från de döda*, åter gifva lif åt en död. *Herren har u-kt oss en förlöslare*, sändt oss, låtit komma till oss en f. (Bibl.) *U. sinom broder säd*, äkta sin aflidne broders enka. — Äfv. *Väcka upp*. — 2) (fig.) Förorsaka, framkalla, frambringa. *U. hat, kärlek*. — *Uppväckande*, n. 4. o. *Uppväckning*, f. 2.

UPPVÄCKELSE, f. 3. Handlingen, hvarigenom någon uppväckes. (Fig.) *U. från de döda*, återkommande till lif.

UPPVÄDRA, v. a. 1. Få väder af. Säges både egentl. o. figurligen. Jfr. *Väder*. — Äfv. *Vädra upp*. — *Uppvädrande*, n. 4.

UPPVÄGA, v. a. 2. I. 1) Väga något, som skall säljas, utdelas, o. s. v. *U. 10 marker gräsidor åt en bonde*. *U. 5 marker sill åt en fattig*. — 2) Lyfta upp genom häfkraft (häfstång, domkraft, o. s. v.). *U. en sten*, ett hus. — 3) a) Genom något, som lägges på ena vikt-skålen, göra att den andra går upp i jernhöjd med den förra. (Fig.) *U. med guld*, med penningar godtgöra, ersätta, betala. *Det kan ej med penningar u-s*, kan ej gäldas, betalas. — b) (med sak till subjekt) Motsvara i vikt. — 4) (fig.) a) Motsvara, gå upp emot. *Delta u-ger mina skäl*. *Hans förtjenster u. på intet sätt med-sökandens*. — b) Godtgöra. *Denna dygd u-ger många sel*. — Äfv. *Väga upp* (ej gerna i fig. mening). — *Uppvägande*, n. 4. o. *Uppvägning*, f. 2.

UPPVÄGA, v. a. 1. II. Göra vägad.

UPPVÄLLA, v. n. 2. 1) Koka upp. — 2) (om källor) Springa upp ur jorden. — Äfv. *Välla upp*. — *Uppvällande*, n. 4. o. *Uppvällning*, f. 2.

UPPVÄNDA, v. a. 2. Åter vända uppåt något, som varit omvändt; vända rätta sidan uppåt. *U. ett kort*. *Upp- och nedvända*, se *Vända upp och ned*. *Upp- och nedvänd*, som blifvit vänd upp och ned; äfv. (fig.) bakvänd, förvänd. — Äfv. *Vända upp*. — *Uppvändande*, n. 4. o. *Uppvändning*, f. 2.

UPPVÄRMA, v. a. 2. 1) Åter göra varm. *U. mat*. *U. stelnade lemmar*. — 2) Göra väl varm. *U. ett rum*. *U. sängkläder*. — Äf. *Värma upp*. — *Uppvärmande*, n. 4. o. *Uppvärmning*, f. 2.

UPPVÄXA, v. n. 2. o. 3. (böjes som *Växa*) 1) Uppkomma ur jorden, af rot, lök, frö, o. s. v. *Ogräs u-æer lätt*. *En telning har u-ætt af kärnan*, som sattes. — 2) (om människor och djur) Växa till full storlek. *De u-xte tillsam-*